

славиѣта си, на цѣлѣхъ градѣхъ и народѣхъ, а не само на Епископѣхъ и на Свѣщенникѣхъ, съ това намѣрениѣ, да бы ги чели предъ всякого.— Св. Апостолѣхъ Павелѣхъ казва: „Закъланѣхъ вѣмъ на Господа, да прочетете това посланиѣ предъ сичкытѣ братѣмъ и предъ сичката Църква.“

3.) Въ писаниѣта сѣ предлага на Человѣцитѣ съ доказателства, волята Божіа и вѣченъ животъ, заради това сѣ именуватъ тѣмъ Писаниѣ: „Завѣтъхъ.“ Ако нецѣмъ обаче да сѣ лишимъ отъ Невѣсныхъ вѣченъ животъ, ако искаме да въздемъ покорны и благодарны на Спасителѣхъ си, който си жьртвѣва и животъхъ за насъ, и ако припознаваме, че съществува вѣченъ животъ; то сме длъжны завѣщаниѣта мѣ да испознаваме, а Свѣтъхъ мѣ Писаниѣ да четемъ; и само съ това ще покажемъ, че сме достойны да сѣ назоваваме Христіаны.

4.) Римокатолическата Църква не забранява на мирянитѣ си да сѣшатъ словото Божіе когато сѣ чете, или проповѣдва; то тогава дѣто имъ възбранява да не го четатъ самички, е нѣщо съвсѣмъ противно на Человѣческый разумъ и нѣма никакво основаніе; защото или да сѣ чете, или да сѣ проповѣдва, или да сѣ сѣдшихъ единъ предметъ, това мислѣхъ нѣма никаква разлика. Прочее Римокатолическата Църква дѣто вѣрва и исповѣдва този догматъ, е съвсѣмъ неправиленъ, и нѣма никакви доказателства.